

UNA ESCULTURA DE MANUEL FONTIVEROS DÓNA LA BENVINGUDA ALS VISITANTS DE LA LOCALITAT BISCAÏNA DE BERRIZ. AQUEST SANTBOIÀ DE 26 ANYS ESTÀ ESTUDIANT EL CINQUÈ I DARRER CURS DE BELLES ARTS A LA FACULTAT DE BARCELONA.

MANUEL FONTIVEROS. ESCULTOR SANTBOIÀ

“VIURE DE L'ART HO VEIG COM UN SOMNI”

Com s'aconsegueix tenir una obra d'art públic?

“Vaig veure per Internet la convocatòria d'un concurs d'escultura urbana que feia l'Ajuntament de Berriz i no m'ho vaig pensar dues vegades. Vaig parar la feina que estava fent a Alacant gràcies a una beca i me'n vaig anar cap a allà per conèixer el lloc i la seva gent.”

Quin va ser el resultat?

“El projecte d'una escultura sobre la cultura local representada per una pilota basca que s'allibera d'un cinturó d'acer. Les extremitats culminen amb les parets d'un laberint que en un passat estava tancat i oprimia la pilota. El conjunt simbolitza el moviment cap al canvi. D'aquí el seu nom: *Aldaketa*, canvi en basc.”

I el projecte va agradar perquè vas guanyar el concurs, al qual s'havien presentat quasi cinquanta propostes.

“Tant per votació popular com per decisió del jurat especialitzat.”

Com va seguir el procés?

“Em van concedir el premi el 15 de gener de 2010 i hi he estat tot un any dedicat quasi en exclusiva. Tot ho he fet jo, des de la gestió del material fins al muntatge.”

Amb el premi et lliuraven 18.000 euros per fer l'obra

“Sí, però els diners se'n van només en el material. Per exemple, la pilota és de pedra de Markina, un marbre que únicament es troba en aquella zona, amb prestigi internacional i que és caríssim. Per estalviar costos vaig demanar poder treballar a la pedrera i em vaig traslladar a viure a un càmping proper.”

I la resta de l'any?

“He estat treballant en el taller que tinc en la segona residència familiar a Igualada i a la Facultat de Belles Arts de Barcelona, on hi ha prou espai per a les peces grans.”

Et falten molt pocs crèdits per graduar-te.

“Tinc previst acabar aquest curs, tot i que m'ho estic combinant amb un parell de feines en equips d'escultors.”

Tenir la carrera suposarà un canvi important?

“Crec que poc. M'agradaria treballar com a mestre, però avui dia és molt difícil.”

Ser artista és una bona professió?

“Ara per ara de l'escultura no puc viure. Sobrevisc amb l'ajut dels meus pares. Gràcies a ells puc seguir estudiant i dedicant-me a l'escultura. Viure de l'art ho veig com un somni.”

A Sant Boi?

“Sant Boi és casa meua i referent, per molt que viatgi.”

Has pensat a exposar aquí?

“I tant! Ara que s'han fet obres davant de casa, a la plaça del Vallespir, sempre que hi passo se m'acudeixen noves idees per instal·lar-hi una obra.”

Has participat en iniciatives artístiques de Sant Boi?

“Sí. Vaig organitzar una *performance* a la Fira de la Puríssima de 2008 i també vaig fer un treball d'investigació sobre la talla de pedra per mitjà d'una beca de l'Ajuntament.”

A Sant Boi hi ha sensibilitat per l'art escultòric?

“L'escultura pública a Sant Boi és molt coherent. Amb 17 anys vaig estudiar el projecte local *Transhumàncies* d'art al carrer i em va deixar impressionat.”

